

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov: **1./ M. E. R.**, bytom v B., **2./ L. R.**, bytom D., zastúpený žalobkyňou 1./, **3./ D. R.**, bytom T., zastúpený žalobkyňou 1./, proti žalovanému: **Krajskému stavebnému úradu**, Lamačská cesta 8, Bratislava, za účasti : *1./ M. J. G.*, bytom S., *2./ M. V. G.*, bytom tamtiež, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. A/2006/2011/MRV z 5. februára 2007, o odvolaní žalobcov proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo 4. decembra 2009, č.k. 1S/97/2007-164 a uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 21. decembra 2009, č.k. 1S/97/2007-174, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo 4. decembra 2009, č. k. 1S/97/2007-164 a uznesenie Krajského súdu v Bratislave z 21. decembra 2009, č. k. 1S/97/2007-174, **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd podľa § 250j ods.1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej v texte rozsudku len „O.s.p.“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia 1./, 2./, 3./ domáhali preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného uvedeného v záhlaví tohto rozsudku, ktorým ako odvolací orgán odvolanie žalobcov 1./ a 2./ zamietol a potvrdil rozhodnutie Mestskej časti Bratislava - Nové Mesto č. ÚKaSP-2005-6/1810-OMA z 3. má-

ja 2006 – ktorým podľa § 39a, §§ 60-66 zák. č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej v texte len „zák.č. 50/1976 Zb.“ alebo „stavebný zákon“) v spojení s vyhl. MŽP č. 453/2000 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia stavebného zákona, povolil stavbu „Rekonštrukcia rodinného domu na S.“ na pozemku parc.č. X., X. kat. úz. N., pre žiadateľov : V. G. a I.. J. G., obaja bytom S., podľa projektovej dokumentácie vypracovanej I.. A.. E. G., overenej v spojenom územnom a stavebnom konaní.

Napadnutým uznesením krajský súd uložil žalobcom, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia, zaplatili spoločne a nerozdielne súdny poplatok za odvolanie, ktorý je 66 € (pol.č. 10a/ sadzobníka súdnych poplatkov) s tým, že ak sa poplatok v určenej lehote nezaplatí, bude ho súd vymáhať.

Proti horeuvedeným rozhodnutiam krajského súdu v zákonnej lehote podali žalobcovia 1./ - 3./ spoločné odvolanie.

V odvolaní proti rozsudku žalobcovia uviedli, že ho považujú za veľmi nespravodlivý a diskriminujúci ich práva.

V odvolaní proti uzneseniu žalobcovia namietali nesprávnu výšku súdneho poplatku, a to z dôvodu, že na konanie o opravnom prostriedku proti rozhodnutiu správneho orgánu sa nevzťahuje položka 10a/ zák.č. 621/2005 Z.z., ale položka 10b/, ktorá určuje sadzbu súdneho poplatku vo výške 33 €, a nie 66 €, ako to uviedol krajský súd v napadnutom uznesení. Žalobcovia, ktorí na pripojenom tlačive zaplatili v kolkoch súdny poplatok v zákonnej výške 33 €, s poukazom na uvedené dôvody navrhli, aby odvolací súd napadnuté uznesenie krajského súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Dôvody odvolania proti rozsudku žalobcovia podrobne doplnili v osobitnom podaní z 24. januára 2010, v závere ktorého navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 221 ods.3 O.s.p. zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Zároveň si uplatnili náhradu trov všetkých preukázateľne vynaložených trov konania, ktoré nešpecifikovali.

Žalovaný správny orgán vo svojom písomnom vyjadrení k odvolaniu voči rozsudku uviedol, že sa stotožňuje s právnym názorom krajského súdu, ktorý sa vecou dostatočne zaoberal, dostatočne zistil skutkový stav veci a správne posúdil podstatné otázky sporu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací /§250s O.s.p. v spojení s § 10 ods.2 O.s.p./, preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj uznesenie a konanie, ktoré im predchádzalo, odvolania prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s § 250l ods.2 v spojení s § 250ja ods.2 O.s.p. a dospel k záveru, že rozhodnutia súdu prvého stupňa nemožno považovať za vecne správne pre závažné procesné pochybenie.

V prvom rade odvolací súd považuje za potrebné zdôrazniť, že z podkladov súdneho spisu je zrejmé, že žalobcovia *sa* podanou žalobou ***domáhali postupu súdu podľa ustanovení druhej hlavy piatej časti Občianskeho súdneho poriadku upravujúcej rozhodovanie o žalobách proti rozhodnutiam a postupom správnych orgánov.*** Súd prvého stupňa pri preskúmaní zákonnosti napadnutého rozhodnutia bol povinný rešpektovať na vec sa vzťahujúcu zákonnú úpravu (obsiahnutú v ustanoveniach § 247 a nasl. O.s.p.).

Podľa § 250a O.s.p. ***žalobca musí byť zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie bud' sám,*** alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý zaňho na súde koná; to neplatí vo veciach, v ktorých je daná vecná príslušnosť okresného súdu, alebo ak ide o preskúmanie rozhodnutia a postupu vo veciach zdravotného poistenia, sociálneho zabezpečenia vrátane nemocenského poistenia, dôchodkového zabezpečenia, štátnych sociálnych dávok, sociálnej pomoci a poistenia v nezamestnanosti, aktívnej politiky trhu práce a garančného fondu, poskytovania zdravotnej starostlivosti, vo veciach priestupkov a vo veciach azylu a doplnkovej ochrany.

V zmysle citovaného ustanovenia § 250a O.s.p. žalobca nemusí byť zastúpený advokátom – okrem taxatívne vymedzených vecí – výlučne v prípade, pokiaľ má sám právnické vzdelanie.

V posudzovanej veci je nespornou skutočnosťou, že žalobkyňa v 1/ rade právnické vzdelanie má, o čom predložila súdu hodnoverný doklad, a preto sa na ňu povinnosť

advokátskeho zastúpenia nevzťahuje. Citované ustanovenie však neumožňuje, aby žalobkyňa v 1/ rade právne zastupovala v predmetnej veci ostatných žalobcov. Odvolací súd vlastným šetrením – dotazmi na advokátsku komoru - zistil, že žalobkyňa 1/ nie je a ani v čase podania žaloby nebola advokátkou. Na základe uvedeného odvolací súd skonštatoval, že žalobkyňa 1/ nespĺnila zákonné podmienky na zastupovanie žalobcov v 2/ a 3/ rade.

Za stavu, že súd prvého stupňa túto závažnú skutočnosť prehliadol (resp. sa ňou vôbec nezaoberal) a v konaní žalobkyňu 1/ ako právnu zástupkyňu ostatných žalobcov v plnom rozsahu akceptoval, dopustil sa závažného procesného pochybenia majúceho za následok nezákonnosť napadnutého rozsudku.

Žalobcovia 2/, 3/ mali povinnosť zvoliť si zástupcu z radov advokátov už v súvislosti s podaním žaloby. Keďže v zmysle ust. § 250a O.s.p. zastúpení neboli a tento nedostatok je odstrániteľný, bolo povinnosťou krajského súdu uznesením ich vyzvať na jeho odstránenie a zároveň ich poučiť, že v prípade, že v ďalšom konaní podmienka povinného zastúpenia advokátom ani preukázania vlastného právnického vzdelania nebude z ich strany splnená, bude založený dôvod pre zastavenie konania v zmysle ust. § 250d ods. 3 O.s.p..

Za tohto stavu vo veci odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako odvolaním napadnutý rozsudok krajského súdu v zmysle § 221 ods.1 písm. f/ O.s.p. zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie, a to bez toho, aby sa zaoberal hmotnoprávnou stránkou odvolania.

V ďalšom konaní bude povinnosťou krajského súdu postupovať vo vyššie naznačenom smere a len po odstránení uvedených procesných nedostatkov vo veci konať a rozhodnúť.

S poukazom na horeuvedené skutočnosti odvolací súd zároveň zrušil aj napadnuté uznesenie o povinnosti žalobcov zaplatiť spoločne a nerozdielne súdny poplatok za odvolanie.

V novom rozhodnutí rozhodne prvostupňový súd i o náhrade trov odvolacieho konania (§ 224 ods.3 v spojení s § 246c O.s.p.).

Poučenie: Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave 26. augusta 2010

JUDr. Eva Babiaková, CSc., v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia :

Dagmar Bartalská